ΝΙΚΟΥ ΑΣΤΡΕΙΝΙΔΗ

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΗΣ ΘΕΤΙΔΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΗΛΕΑ

Μυθολογική Καντάτα

Έργον 30

ΚΕΙΜΕΝΟ

ΝΙΚΟΥ ΑΣΤΡΕΙΝΙΔΗ

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΗΣ ΘΕΤΙΔΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΗΛΕΑ

Μυθολογική Καντάτα

Ἔργον 30

Κείμενο: ΚΥΡΙΑΖΗ ΧΑΡΑΤΣΑΡΗ

ἐμνευσμένο ἀπὸ ἀποσπάσματα ἔργων τῶν:
Πινδάρου, Ὁμήρου, Ἡσιόδου, Κατούλλου, Ἀπολλόδωρου,
Παυσανία καὶ Ἀριστοφάνη.

ποὺ συνταίριασε ὁ συνθέτης.

NICOS ASTRINIDIS

LE MARIAGE DE THÉTIS ET DE PÉLÉE

Cantate mythologique

op. 30

I. ΥΜΝΟΣ ΣΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

ΒΑΡΥΤΟΝΟΣ

Ὦ, Ἀπόλλωνα!
Τραγούδα μου τῆς Θέτιδος καὶ τοῦ Πηλέα
τὸ δοξασμένο γάμο.
Ἐσὺ μονάχα, ὦ θεὲ τῆς μουσικῆς,
μὲ τὴ μαγεία τῶν ἤχων,
ἐκείνης τῆς γιορτῆς τὴν ἐμορφιὰ
μπορεῖς νὰ ψάλλεις,
ποὺ ὅμοια της ἄλλη καμμιά,
στὸν κόσμο τῶν θνητῶν καὶ τῶν ἀθάνατων,
δὲν ξανακούστη.

ΧΟΡΟΣ

Τραγούδα μου, ὦ Ἀπόλλωνα!
Τραγούδα μου, ὦ λύρα χρυσή.

ΣΟΠΡΑΝΟ ΚΑΙ ΧΟΡΟΣ

Ὦ λύρα ἐσὺ χρυσή!
κληρονομιὰ τ' Ἀπόλλωνα
καὶ τῶν Μουσῶν τῶν ἰοπλοκάμων.

ΒΑΡΥΤΟΝΟΣ ΚΑΙ ΧΟΡΟΣ

Ὦ, λύρα ἐσὺ χρυσή!
τῶν χορευτῶν τὰ βήματα σ' ἀκοῦν
χαρούμενο σκοπὸ σὰν ἀρχινᾶς.

ΣΟΠΡΑΝΟ, ΒΑΡΥΤΟΝΟΣ ΚΑΙ ΧΟΡΟΣ

Ὦ, λύρα ἐσὺ χρυσή,
σὰν οἱ χορδές σου πάλλουν
στὸ πρῶτο σου ἀνάκρουσμα
τραγοῦδι ἀρχινᾶνε οἱ χοροί.

ΧΟΡΟΣ

Στὴν κορυφὴ τοῦ κεραυνοῦ
τὴν αἰώνια φωτιὰ ἡ μουσική σου σβύνει.
Ὦ λύρα χρυσή!
Καὶ στοῦ Δία μπροστὰ τὸ σκῆπτρο καθισμένο
βρίσκει ὁ ὕπνος τὸν ἀετὸ
καὶ τὶς γρήγορες φτεροῦγες του βαραίνει.
Συνεπαρμένος ἀπ' τῶν ἤχων τὴ μαγεία
ὁ βασιλιᾶς τῶν πτηνῶν ἀποκοιμιέται.

I. «HYMNE A LA MUSIQUE»

BARITON:

— O Apollon! Chantes le plus glorieux mariage de tous les temps, celui de Thétis et de Péléc.

Tu es le seul, ô Dieu de la musique, à pouvoir rendre, par la magie des sons, la beauté sublime de cette fête.

CHOEURS:

— Chantes, ô Apollon! Chantes, ô lyre d' or!

SOPRANO ET CHOEURS:

— Toi, ô lyre d' or, apanage commun d' Apollon et des Muses aux tresses violettes,

BARITON ET CHOEURS:

— Toi, ô lyre d' or, que les pas des choreutes obéissent, lorsque tu commences une danse heureuse,

SOPRANO, BARITON ET CHOEURS:

— Toi, ô lyre d' or, que les chanteurs obéissent, lorsque tu fais vibrer tes cordes et résonner les premières notes du prélude,

CHOEURS:

Tu éteins même, à la pointe de la foudre, le feu éternel.

Et sur le sceptre de Zeus, le sommeil s' empare de l' aigle, qui laisse pendre ses ailes rapides:

Il dort, le roi des oiseaux, possédé par la magie de tes sons.

Même Arès, le violent dieu de la guerre, oubliant le rude fer des lances, laisse le profond repos amollir son âme,

Et par tes sons, ô lyre d' or, tu charmes, grâce à l' art du fils de Léto et des Muses aux amples draperies, le coeur même des Dieux.

Κι' ὁ ὁρμητικὸς θεὸς ἀκόμα τοῦ πολέμου
ὁ Ἄρης, τὸ σκληρὸ ξεχνῶντας ρίξιμο τῶν κονταριῶν,
σ' ἀνάπαψη ἀφίνεται
βαθειά, ἡ ψυχή του νὰ γλυκάνει.
Ὦ, λύρα ἐσὺ χρυσή,
ποὺ μὲ τοῦ γόνου τῆς Λητῶς τὴν τέχνη
καὶ τῶν βαθύκολπων Μουσῶν
καὶ τὴν καρδιὰν ἀκόμα τῶν Θεῶν μαγεύεις.

II. ΡΕΤΣΙΤΑΤΙΒΟ

ΑΦΗΓΗΤΗΣ

Ἐκεῖνο τὸν παληὸ καιρὸ ποὺ τὰ γενναῖα τὰ παλληκάρια,
τῆς πανελλήνιας νειότης ὁ ἀνθός, ξεκίνησαν νὰ φέρουν
τὸ δέρας τὸ χρυσόμαλλο ἀπ' τὴν Κολχίδα,
ποὺ μέσ' στὸ κῦμα σύρανε τὸ γρήγορο καράβι τὴν (Ἀργώ,
ἕνας λεβέντης, ὁ Πηλέας, ποὺ ἡ γενναία καρδιά του
τὴ γνώση καὶ τὴ φρόνηση, γιὰ κλῆρο του εἶχε ἀκόμα,
στὰ στήθια του τ' ἀτρόμητα, ἔρωτα ἔνοιωσε φλογερό,
γιὰ τὴν ὡραία τὴ Θέτη,
γι' αὐτὴν ποὺ ὁ Δίας ὁ μέγιστος κι' ὁ Ποσειδώνας ὁ (λαμπρός
ἕναν καιρὸ ἦρθαν σὲ ρήξη,
γιατὶ γιὰ ταῖρι τους τὴ θέλανε κι' οἱ δυό.
Καὶ δὲν τὸν περιφρόνησε, θεὰ ἐκείνη, αὐτὸν ἕνα θνητό
μόν' ἀπὸ τοὺς ἀθάνατους πῆρε τὴν εὐλογία,
ἀπ' τῶν ἀνθρώπων τὴ γενὴ νὰ παντρευτεῖ τὸν πιὸ (εὐγενικό.
Πάνω στὸ μεγαλόπρεπο βουνὸ τὸ Πήλιο,
μέσ' στὴ βασιλικὴ τὴν κατοικιά,
ὡρίσθη ὁ γάμος τῆς Θεᾶς μὲ τὸν ἰσόθεο Πηλέα.

Στὸ μήνυμα τὸ γιορτερὸ ἔτρεξε ἡ Θεσσαλία ὅλη.

Λάμπει τὸ σπίτι τὸ βασιλικὸ ἀσῆμι καὶ χρυσάφι.
Τραπέζια ἀπὸ ἔβενο μακρυὰ στὴν αἴθουσα τοῦ θρόνου (ἔχουν στηθεῖ,
ποὺ ἀπάνω τους κοῦπες χρυσὲς σπιθοβολοῦν.
Τὰ φυλντισένια τὰ σκαμνιὰ λάμπουν ἀπ' ἀσπράδα.
Καταμεσὶς τοῦ παλατιοῦ,
στημένο τὸ ἐλεφάντινο τὸ νυφικὸ κρεββάτι,
μὲ πορφυρὰ σκεπάσματ' ἀπὸ ρόδων εὐωδιὰ μοσκοβολᾶ.
Λάμπει στὰ πρόσωπα τῶν καλεσμένων ἡ χαρά

II. RECITATIVO

RÉCITANT:

Au temps jadis, quand de robustes guerriers, l' élite de la jeunesse grecque, voulant ravir à la Colchide la toison d' or, osèrent lancer sur l' onde salée leur nef rapide,

ce fut alors que Thétis la belle déesse au coeur d' or inspira à Pélée une passion brûlante(

alors que Thétis ne dédaigna point l' hymen d' un mortel,

alors que Thétis obtint l' assentiment du Père des dieux lui - même à son union avec le héros Pélée, le plus noble des mortels, qui semblable aux dieux, se signala par sa bravoure et sa sagesse.

Et c' est dans les mafestueuses montagnes de Pylion, dans la demeeure royale de Pélée, que sera célébré ce mariage, bénni des dieux.

A l'annonce de ce mariage, Toute la Thessalie réunie afflue dans sa maison et la demeure royale de Pélée s' emplit d'une assemblée en fête.

Tous apportent avec eux des présents; la joie éclate sur leurs visages.

Et la demeeure de Pélée resplendit de l' eclat de l' or et de l' argent.

La blancheur de l' ivoire brille sur les sièges, les coupes étincellent sur les tables. Toute la maison s' égaie des feux de son trésor royal.

La couche nuptiale destinée à la déesse, se dresse au milieu du palais: ornée de défenses d' éléphant, elle est couverte de pourpre, impregnée du suc de rose,.

Quand la jeunesse théssalienne eut rassasié de ce spectacle ses yeux avides, elle céda la place aux divinités saintes.

Le premier, Chiron, arriva du sommet du Pylion, apportant des forêts, ses présents: toutes les fleurs, qui couvrent les plains, que produisent les hautes montagnes, qui naissent sur les rives des fleuves. Tressées dans des couronnes, dont il s'est chargé lui-même et toute

κι' ἡ εὐθυμία ἀπ' τὶς καρδιὲς ξεχύνεται
μέσ' στὸ τραγοῦδι, στὸ χορό, στὸ φαγοπότι.

Καὶ νά, προβαίνουν οἱ Θεοί, με τ' ἀνεκτίμητά του δῶρα.

Πρῶτον μπαίνει δΧείρωνας ἀπ' τὴν κορφὴ τοῦ Πήλιου.
Φέρνει μαζὺ τὰ λούλουδα ποὺ τὰ ψηλὰ βουνὰ σκεπάζουν,
τῶν ποταμιῶν τὶς ὄχθες, τὰ λιβάδια.
Πλεγμένα τἄχει μὲ τὸ χέρι του τὸ ἴδιο σὲ στεφάνια,
ποὺ ἡδονικιὰ τὸ σπίτι ὅλο τὸ λούζουν εὐωδιά.
Ξωπίσω του ὁ Πηνειός, ἀπὸ τὰ πράσινα φτάνει τὰ (Τέμπη
ποὺ πάνωθι τους δάση κρεμασμένα τὰ κοσμοῦν.
Μαζὺ φέρνει καὶ τὰ δεντριὰ ποὺ γύρω του φυτρώνουν.
Τὴ δάφνη μὲ τὸ λυγερὸ κορμί,
τὸ πλάτανο, τῶν δέντρων τὸ καμάρι
τὸ κυπαρίσι ποὺ ἔμορφα ὁ ἀγέρας τὸ κουνᾶ
καὶ τὴν εὐγενικιὰ ὀξυιά.

Καὶ νάτην τῶν ἀθάνατων τοῦ Ὀλύμπου ἡ κουστωδία,
π' ἄφισαν τὴν οὐράνια κατοικιά, τὸ γάμο νὰ τιμήσουν
ὅλοι μὲ δῶρ' ἀτίμητα, ποὺ οἱ καλεσμένοι
μὲ μάτι ἀχόρταγο θωροῦνε καὶ θαυμάζουν.

Χρυσὸ ἔργο τοῦ Ἥφαιστου τὸ περιδέριο ὁ Δίας ποὺ (προσφέρει.
Τὰ δυὸ θεσπέσια ἄλογα, ὁ Βάλιος κι' ὁ Ξάνθος
τοῦ Ποσειδῶνα προσφορά.
Τὸ πέπλο τὸ ἐξαίσιο ἡ Ἥρα χαρίζει.
Μαλαματένια κούπα λαμπερή, ἡ Ἀφροδίτη.
Τοὺς μαγικοὺς αὐλοὺς ἡ Ἀθηνᾶ.
Ὁ Χείρωνας, τ' ἀλάθευτό του δόρυ.
Ὁ Ἥφαιστος μαχαῖρι γιὰ κυνῆγι
ποὺ μέσ' στὸ δάσος δὲν μπορεῖ κανέν' ἀγρίμι νὰ ξεφύγει
Καὶ τελευταία, τ' ἁλάτι,
ποὺ τὴ ζωὴ τοῦ καθενοῦ θνητοῦ τὴ νοστιμεύει,
τῆς νύφης ὁ πατέρας ὁ Νηρέας γιὰ δῶρο φέρνει.

Σὰν οἱ Θεοὶ καθίσαν στὰ θρονιὰ τὰ φιλντισένια
κι' ἀρχίσανε νὰ γεύονται τὰ πλούσια φαγητά,
ποὺ ἀπάνω στὰ τραπέζια εἶχαν ἁπλώσει,
οἱ Μοῖρες, οἱ τρεῖς ἀδερφὲς
μ' ἐνδύματα κατάλευκα σὰ χιόνι, πορφυροστολισμένα,
καὶ μὲ στεφάνι' ἀστραφτερὰ στὴν κεφαλὴ
τ' ἀδράχτι τους γυρίζοντας,
γλυκὸ τραγοῦδι ἀρχίνησαν νὰ ψέλνουν.

la maison rit sous la caresse de leur délicieuse odeur.

Aussitôt aprés, le Pénée de la verte Tempi: ses mains ne sont pas vides, car il a apporté avec leurs racines, des hêtres de hautevenue, des lauriers au tronc droit et élancé, sans oubdier le platane à la cime mobile et le cyprès aérien.

Ensuite, le Père des Dieux arriva avec sa sainte épouse et tous les immortels de l' Olympe.

Et la foule ne se lassait l' admirer les magnifiques cadeaux, apportés par les dieux:

l' incomparable colier d'or, don de Zeus,
les superbes chevaux immortels, Balios et Xanthos, offerts, par Poséidon,
l' invincible lance de Chiron
la splendide coupe en or d' Aphrodite,
le couteau de chasse offert par Hephaistos, auquel aucune bête sauvage ne pouvait résister,

et la boite avec du sel indispensable aux mortels, apportée par Nérée, le pére de la mariée.

III. "CHANT DES PARQUES"

RÉCITANT:

Quand les dieux eurent fléchi leurs membres sur des sièges blancs comme la neige, une foule de mets, de toutes sortes se dressèrant sur les tables.

Mais voici qu' arrivent les Parqus, enveloppées d' une robe blanche, bordée de pourpre et ornées de bandelettes de neige aux roses reflets.

Alors, tandisque leurs mains accomplissaient avec régularité leur tache éternelle, tout en poussant les flocons sous leurs doigts, elles firent entendre leur chant divin.

SOPRANO:

Par tes exploits et ta sagesse, o Pélée, tu rehausses l' éclat incomparable de ton nom.

III. ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΩΝ ΜΟΙΡΩΝ

ΣΟΠΡΑΝΟ

Πηλέα ἐσὺ μὲ τ' ἄθλα σου καὶ μὲ τὴ φρονιμάδα
τ' ἀσύγκριτό σου τὄνομα, τὸ γιόμισες λαμπράδα

ΧΟΡΟΣ

Ἄκουσε τὶς χρυσὲς εὐχὲς
ποὺ οἱ Μοῖρες οἱ τρεῖς ἀδερφὲς
τὴ μέρα τούτη δῶ σοῦ τραγουδᾶνε.

Δόσε, δόσε στὴν ἀνέμη νὰ γυρίσει
καὶ ἡ μοῖρα ὅτι θέλει ἂς ὁρίσει.

ΒΑΡΥΤΟΝΟΣ

Σὲ λίγο ὁ Ἕσπερος θαρθεῖ
τὶς ποθητὲς χαρὲς νὰ φέρει
μαζὺ μ' αὐτόν, τὸ ταῖρι σου
τοῦ ἔρωτα τὴν ἐμορφιά
μέσ' στὴν ψυχή σου γιὰ νὰ σκορπίσει.

ΧΟΡΟΣ

Δόσε, δόσε στὴν ἄνεμη νὰ γυρίσει
καὶ ἡ μοῖρα ὅτι θέλει ἂς ὁρίσει.

ΣΟΠΡΑΝΟ

Σπίτι ἄλλο δὲν ἀξιώθηκε
ποτέ, νὰ κλείσει ἐντός του
ἀγάπη ὡραία σὰν κι' αὐτή.
Ὁ ἔρωτας δὲν ἔδεσε
ποτὲ ἀγαπημένους
μὲ τόσο ἔμορφα δεσμά.

ΧΟΡΟΣ

Ἄκουσε τὶς χρυσὲς εὐχὲς
ποὺ οἱ Μοῖρες σὲ τρεῖς ἀδερφὲς
τὴ μέρα τούτη δῶ σοῦ τραγουδᾶνε.

Δόσε, δόσε στὴν ἄνεμη νὰ γυρίσει
καὶ ἡ μοῖρα ὅτι θέλει ἂς ὁρίσει.

ΒΑΡΥΤΟΝΟΣ

Θὲ ν' ἀποκτήσετ' ἕνα γυιό, ἕνα παλληκάρι,
τὸ φόβο ποὺ ποτὲ δὲ θὰ γνωρίσει.

CHOEURS:

Ecoutes les voeux d' or que les trois soeurs te souhaitent, en ce jour de fête.
Tournez, fuseaux, en étirant les fils,
Et que le destin soit accompli!

BARITON:

Bientôt Hespéros apparaîtra pour t'apporter les joies, auxquelles aspire un époux.
Avec cet astre heureux ton épouse viendra répandre dans ton âme les seductions de l'amour

CHOEURS:

Tournez, fuseaux, en étirant les fils,
Et que le destin soit accompli!

SOPRANO:

Jamais demeure n'a abrité de si belles amours,
Jamais amour n'a uni deux amants par de si beaux liens.

CHOEURS:

Ecoute les voeux d'or que les trois soeurs te souhaitent, en ce jour de fête.
Tournezfi fuseaux, en étirant les fils,
Et que le destin soit accompli!

Il vous naîtra un fils, étranger à la crainte, dont l' ennemi ne connaîtra point le dos, mais la vaillante poitrine.
Plus rapide que l' éclair, aucun héros dans la guerre ne pourra se comparer à lui.

SOPRANO ET CHOEURS:

Par les liens d' amour, venez vous unir.

CHOEURS:

Ecoutes les voeux d' or que les trois soeurs te souhaitent, en ce jour de fête.
Tournez, fuseaux, en étirant les fils
Et que le destin soit accompli!

Ἐχθρὸς τὴ ράχη του ποτὲ δὲ θὰ τὴ δεῖ
μόνο τ, ἀντρεῖα του στήθια.
Στὸ τρέξιμο θὰ ξεπερνᾶ
τὴ γρήγορη τὴν ἀστραπή.
Αὐτόνε ἥρωας κανεὶς
στὸν πόλεμο δὲ θὰ νικήσει.

ΣΟΠΡΑΝΟ ΚΑΙ ΒΑΡΥΤΟΝΟΣ

Μὲ τοὺς δεσμούς τοῦ ἔρωτα
ἐλᾶτε νὰ ἑνωθῆτε.

ΧΟΡΟΣ

Ἄκουσε τὶς τρεῖς ἀδερφὲς
τὴ μέρα τούτη δῶ σοῦ τραγουδᾶνε.

Δόσε, δόσε στὴν ἀνέμη νὰ γυρίσει
καὶ ἡ μοῖρα ὅτι θέλει ἂς ὁρίσει.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ

Μὲ τέτοια λόγια θεϊκά, οἱ οἱ Μοῖρες τὶς εὐχές των,
στὸ εὐγενικὸ τὸ ταῖρι τραγουδῆσαν.
Κι' ἐνῷ μὲ νέκταρ γέμιζαν οἱ Νύμφες τὶς χρυσαφένιες (κοῦπες
κι' οἱ Χάριτες οἱ τρεῖς, τὸ λυγερό τους ἔσερναν χορό,
ἀπ' τῶν Μουσῶν τὴ συντροφιὰ τραγοῦδι ἀκούστη οὐ- (ράνιο,
ὕμνος γιὰ τοὺς θεούς, ποὺ ὁ Ἀπόλλων ὁ ἴδιος ὡδηγοῦσε
τὴ μαγικιά του λύρα κρούοντας μὲ τὸ χρυσὸ φτερό.
Μαγεύτηκαν οἱ κάμποι, τὰ βουνά, τὰ δάση, τὰ ποτάμια.
Μαγεύτηκαν τοῦ Χείρωνα οἱ σπηλιὲς καὶ τὰ λαγκάδια.
Μαγεύτηκε τ' ἀπέραντο στερέωμα, ὁ οὐρανὸς καὶ τ' (ἄστρα.
Μαγεύτηκαν οἱ ἀμάγευτοι ἀθάνατοι θεοί.

ΙΥ. ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΩΝ ΜΟΥΣΩΝ

ΧΟΡΟΣ

Ὦ, Δία παντοδύναμε!
ποὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ θεῶν τὶς τύχες κυβερνᾶς,
δόσε μας τὴν ἀγάπη σου,
παμμέγιστε καὶ δοξασμένε.

ΣΟΠΡΑΝΟ

Ἥρα ἐσὺ χρυσόθρονη, τῆς Ρέας κόρη,
βασίλισσα μὲ τὴν ἀσύγκριτη ὀμορφιά,

IV. "CHANT DES MUSES"

RÉCITANT:

Ce fut par ces chants que la voix divine des Parques exprima leurs souhaits au couple bienheureux.

Pendant que les Nymphes remplissaient d' ambroisie les calices d' or et les Grâces charmaient les invités avec leurs danses ravissantes, un chant heureux s'élèva, chanté par le choeur féerique des Muses au diadème d' or.

C'était un hymne à la gloire des dieux, qu' Apollon lui-même dirigeait, en pinçant avec une plume d' or sa lyre enchantée.

La magie de ce chant captiva les montagnes, les rivières et les forêts: il envoûta le firmament infini, les grottes féeriques de Chiron et le coeur même des Dieux.

CHOEURS:

O Zeus, le plus puissant et le plus grand des Dieux, Toi, qui dirige les destins des hommes et des immortels, soisinous propice, o Toi, très glorieux et très grand.

SOPRANO:

Chantons la fille de Rhéa, Héra au trône d' or, la reine immortelle à la beauté sans égale, Déesse glorieuse, que tous les bienheureux révèrent et honorent à l' égal de Zeus.

CHOEURS:

Salut Poséidon, Dieu à la sombre chevelure. O bienheureux Roi des vagues, viens d' un coeur bénévole nous secourir.

BARITON ET SOPRANO:

Salut Aphrodite, Déesse qui règne sur Chypre, la belle île où le souffle puissant de Zéphyros te porta sur les vagues de la mer mugissante dans la molle écume.

Salut Déesse au vif regard, au doux sourire, Toi, qui fait aux mortels de doux présents.

πού χαίρεις πλάϊ στὸ Δία,
τὸ ἴδιο σεβαστὴ καὶ τιμημένη.

ΧΟΡΟΣ

Τῆς θάλασσας ἄρχοντα ἐσύ, ὦ Ποσειδῶνα, χαῖρε,
μὲ τὴ χρυσῆ τὴν τρίαινα, τὰ μαῦρα τὰ μαλλιά,
ὦ τρισευτυχισμένε θεὲ τῶν κυμάτων
μὲ τὴν καλή σου τὴν καρδιά, δόσε βοήθεια.

ΒΑΡΥΤΟΝΟΣ

Τῆς Κύπρου γέννημα, ὦ Ἀφροδίτη
πού σ' ἔφερεν ὁ Ζέφυρος στ' ὄμορφο τὸ νησὶ
ἡ θάλασσα πού σ' ἔβγαλε μὲ τὸ μουκανητό της
πάνω στὰ κύματα, στὸ μαλακὸ ἀφρό.

ΣΟΠΡΑΝΟ ΚΑΙ ΒΑΡΥΤΟΝΟΣ

Χαῖρε θεὰ μὲ τὸ γλυκὸ χαμόγελο,
τ' ἀστραφτερὸ τὸ βλέμμα,
πού τ' ὄμορφο χαρίζεις δῶρο,
στὸ γένος τῶν θεῶν καὶ τῶν θνητῶν.

ΧΟΡΟΣ

Ὦ Ἄρη ἄρχοντα δυνατέ, μὲ τὸ χρυσὸ τὸ κράνος,
μὲ τὴν ἀντρεία τὴν καρδιά,
σκόρπα τὴ λάμψη σου ἀπὸ ψηλὰ καὶ κάνε
τοὺς νόμους τῆς εἰρήνης
ἀβίαστα νὰ κυβερνᾶνε πάντα.

ΒΑΡΥΤΟΝΟΣ

Τὸν Ἥφαιστο ἂς ὑμνήσωμε
πού δίδαξ' ἔργα εὐγενικὰ τὸν ἄνθρωπο νὰ κάνει.
Χαῖρε καὶ στεῖλε φώτιση στὸν κάθε νοῦ,
ἄξιος νὰ γίνει καὶ καλὸς γιὰ κάθε ἀγαθό.

ΧΟΡΟΣ

Χαῖρε, Ἀθηνᾶ, παρθένα δοξασμένη
μὲ τὴν ἀπέραντη σοφία, τὴν ἀδάμαστη καρδιά
πού προστατεύεις πολιτεῖες καὶ παλληκάρια.
Χαῖρε παρθένα λατρευτή,
δόσε τύχη περισσή.

ΣΟΠΡΑΝΟ

Μαντατοφόρε τῶν θεῶν Ἑρμῆ
τοῦ Δία καὶ τῆς Μαίας τέκνο
ἐσὺ πού φέρνεις κάθε καλὸ καὶ κάνεις κάθε χάρη,
Χαῖρε Θεῶν κι' ἀνθρώπων τέκνο ἀγαπητό,

O Arès, souverainement fort, Dieu casque d' or, coeur vaillant, répands d' en haut ta douce clarté.

Donnes-nous une âme intrépide et la faveur de demeurer sous les lois inviolées de la paix.

BARITON:

Chantons l'illustre intelligence d'Héphaistos, qui apprit les nobles travaux aux hommes de la terre,

Sois-nous propice et donnes-nous talent et richesses.

CHOEURS:

Salut Athéna, la glorieuse déesse, dont l'intelligence est vaste et le coeur indomptable.

Salut, vierge vénérée! Toi, qui protège les cités et les guerriers, donnes-nous chance et bonheur.

SOPRANO:

Salut Hermès, fils de Zeus et de Maïa, salut messager bienfaisant des immortels.

Toi, qui te mèle à tous, mortels et immortels, salut, dispencateur des grâces.

BARITON:

Célébrons dans nos chants la vierge archère, Arthémis, au coeur vaillant, qui sème la mort parmi la race des bêtes sauvages.

Nous te saluons, ainsi que toutes les déesses ensemble.

CHOEURS:

Salut Dionysos, fils de Zeus et de Sémélé. Gardes le feu sacré allumé dans ton coeur.
Toi, compagnon des Bacchantes, nous te célébrons!

BARITON, SOPRANO ET CHOEURS:

O Phoebus, c'est toi que chante le cygne harmonieux.
C'est toi que le poète au doux langage choisit,

ΒΑΡΥΤΟΝΟΣ

Καὶ σὺ παρθένα κυνηγήτρα, ὦ Ἄρτεμη
τὸ θάνατο στ' ἀγρίμια
ποὺ μὲ τὰ τόξα στέλνεις.
Χαῖρε Ἄρτεμη ἀγνή
μαζὺ μὲ σὲ καὶ κάθε μιὰ θεά.

ΧΟΡΟΣ

Διόνυσε τοῦ Δία σπορὰ καὶ τῆς Σεμέλης γέννα,
τὴ φλόγα στὴν καρδιὰ κράτ' ἀναμμένη πάντα.
Χαῖρε Διόνυσε ἐσὺ τῶν Βακχίδων συντροφιά
πρῶτε στὰ πανηγύρια.

ΣΟΠΡΑΝΟ, ΒΑΡΥΤΟΝΟΣ ΚΑΙ ΧΟΡΟΣ

Ὦ, Φοῖβε ἐσὺ ποὺ τραγουδᾶν μελωδικὰ οἱ κύκνοι
οἱ ποιητὲς ποὺ μὲ γλυκειὰ λαλιά
πρῶτον σὲ ὑμνοῦνε καὶ στερνὸ μέσ' στὰ τραγούδια,
Χαῖρε ὦ, Φοῖβε, χαῖρε.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ

Κι' ἐνῷ τὸ οὐράνιο τῶν Μουσῶν ἐτέλειωνε τραγοῦδι,
ὁ Ἕσπερος στὸν Ὄλυμπο ὕψωνε τὸ λαμπερό του φῶς,
ποὺ ὅλοι, τόσο νὰ φανεῖ τὸ καρτεροῦσαν,
οἱ νειὲς τότε κοπέλλες καὶ οἱ νειοί,
ἀφίνοντας τὸ μεγαλόπρεπο τραπέζι
σηκώνονται κι' ἀντικρυστὰ ἀρχινοῦν
τοῦ Ὑμέναιου νὰ ψέλνουν τὸ τραγούδι.

V. ΥΜΕΝΑΙΟΣ

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Ὦ, Ἕσπερε, μέσ' ἀπ' ὅλα τ' ἄστρα,
ὑπάρχει ἀπὸ σένα πιὸ σκληρό.
Ἐσὺ δὲ φοβᾶσαι, μιὰ κόρη νὰ πάρεις
ἀπὸ τὴν ἀγκαλιὰ τῆς μάνας τὴ σφιχτὴ
καὶ σ' ἕνα νειὸ γιομᾶτο φλόγα
μιὰ παρθέν' ἁγνὴ νὰ παραδόσεις.
Ποιὸ ἄλλο προσμένομε ἀπ' τὸν ἐχθρὸ κακὸ
στὶς πολιτεῖες ποὺ μπαίνει γιὰ ν' ἁρπάξει;
Ἐμπρὸς ἂς τραγουδήσουμε
τοῦ Ὑμέναιου τὸ τραγοῦδι.
Ὦ Ὑμέναιε γλυκέ.

lorsqu'il tient la lyre, pour le premier et dernier objet de ses chants.

Salut à toi, Seigneur!

V. "HYMENEE"

RÉCITANT:

Pendant ces chants, Hespéros dans l'Olympe, leva enfin son flambeau longtemps attendu.

Et toute la jeunesse Thessalienne se dressa et quitta les tables somptueuses pour chanter l'hyménée.

JEUNES FILLES:

Hespéros, parmi les astres dont les feux parcourent le ciel, en est-il un plus cruel que toi?

Tu peux arracher une fille des bras de sa mère et livrer à un jeune homme ardent une charte vierge,

Des ennemis font-ils rien de plus cruel dans une ville forcée?

Hymen o Hyménée, viens, Hymen o Hyménée!

JEUNES GENS:

Hespéros, parmi les astres dont les feux éclairent le ciel, en est-il un plus aimable que toi?

Tu scelles de ta flamme les accords des époux.

Quel bienfait des dieux est plus souhaité que cette heure bienheureuse?

Hymen o Hyménee, viens, Hymen o Hyménée!

JEUNES FILLES:

O mes compagnes, Hespéros a enlevé l'une de nous!

JEUNES GENS:

Hespéros, libre à ces jeunes filles de médire de toi dans leurs plaintes mensongères.

ΧΟΡΟΣ ΑΝΔΡΩΝ

Ὦ Ἕσπερε, μέσ' ἀπ' ὅλα τ' ἄστρα
ὑπάρχει ἀπὸ σένα πιὸ καλό;
Σφραγίζεις μὲ τὴ φλόγα σου
τῶν νέων τὶς συμφωνίες
καὶ κάνεις πόθους φλογισμένους
νὰ βροῦν γιατρειά, ὅταν ἐσὺ φανεῖς.
Ποιὰν εὐλογία προσμένει ὁ νειὸς πιὸ θεϊκιὰ
ἀπὸ τὴν ποθητὴ κι' εὐτυχισμένη τούτην ὥρα;
Ἐμπρὸς ἂς τραγουδήσουμε
τοῦ Ὑμέναιου τὸ τραγούδι.
Ὦ Ὑμέναιε γλυκέ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Συντρόφισσες ὁ Ἕσπερος
ἦρθε ν' ἁρπάξει μιὰ ἀπὸ μᾶς.

ΧΟΡΟΣ ΑΝΔΡΩΝ

Στὰ ψεύτικα παράπονα
ὦ Ἕσπερε κλεῖσε τ' αὐτιά.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Συντρόφισσες ὁ Ἕσπερος
ἦρθε ν' ἁρπάξει μιὰ ἀπὸ μᾶς.

ΧΟΡΟΣ ΑΝΔΡΩΝ

Ἂν μὲ τὴ γλῶσσα λέν' κακό,
τό θέλει ὅμως ἡ καρδιά.

ΧΟΡΟΣ

Ἐμπρὸς ἂς τραγουδήσουμε
τοῦ Ὑμέναιου τὸ τραγοῦδι.
Ὦ Ὑμέναιε γλυκέ.
Κι' αὐτὸς ἀκούγοντάς μας
τὰ βήματά του ἂς βιάσει
τοῦ τίμιου τοῦ ἔρωτα
νὰ σφίξει τοὺς δεσμούς.
Μὲ τοὺς δεσμοὺς τοῦ ἔρωτα
ἐλᾶτε νὰ ἑνωθῆτε.

ΣΟΠΡΑΝΟ

Χαῖρε Πηλέα! Εὐτυχισμένος
νᾶσαι πάντα μέσ' στοὺς θνητούς.

JEUNES FILLES:

O mes compagnes, Hespéros a enlevé l'une de nous!

JEUNES GENS:

Que t'importe qu'elles médisent de toi, puisque tacitement leurs coeurs t'appelent?

ENSEMBLE:

Chantons, o Hymen Hyménée, afin qu'en s'entendant appeler, le Dieu soit empressé de porter ici ses pas et de nouer les honnêtes amours!

SOPRANO:

Salut, heureux Pélée, entre tous cher au coeur des immortels!

BARITON:

Car le divin Zeus Olympien t'a donné une épouse unique!

SOPRANO ET BARITON:

Salut, auguste Thétis, Déesse bienveillante, dont la beauté brille parmi les Dieux Immortels.

CHOEURS:

Salut vous, qui êtes nés dans ces siècles bienheureux!
Salut, rejetons des Dieux!
Salut bienheureux souverains!

ΒΑΡΥΤΟΝΟΣ

Γιατί ὁ Θεῖος ὁ Δίας
ὁ Ἄνακτας τοῦ Ὀλύμπου
ταῖρι σοῦ ἔδωσε μοναδικό.

ΣΟΠΡΑΝΟ ΚΑΙ ΒΑΡΥΤΟΝΟΣ

Χαῖρε, ὦ Θέτη, σεπτὴ θεά,
ποὺ ἡ καρδιά σου κι' ἡ ὁμορφιὰ
σκλαβώνει ἀνθρώπους καὶ θεούς.

ΧΟΡΟΣ

Χαίρετ' ἐσεῖς γεννήματα τῶν αἰώνων.
Χαίρετ' ἐσεῖς τῶν Θεῶν σπορά.
Χαίρετε Ἄνακτες εὐτυχισμένοι.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ : Β. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΟΜΝΗΝΩΝ 6 ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ